

Rento ja huumorintajuinen yhteisö vei mennessään

Miksi lähdit mukaan vapaaehtoistoimintaan?

Entisessä työpaikassani oli työkaverina Oulun seudun keliakiayhdistyksen silloinen rahastonhoitaja. Hän innosti minut katsomaan, millaista toiminta yhdistyksessä on. Porukka oli, ja on edelleen, rentoa ja mukavaa. Huumori kukkii. Tunsin heti itseni tervetulleeksi ja oli helppo lähteä mukaan.

Millaista vapaaehtoistyötä teet tällä hetkellä?

Toimin Oulun seudun keliakiayhdistyksen hallituksessa kymmenen vuotta. Pari vuotta sitten koin, että hallitustyöskentely oli liian sitovaa silloiseen elämäntilanteeseeni. Jättyädyin pois hallituksesta, mutta halusin silti jatkaa vapaaehtoistyötä.

Olen nyt viimeiset kaksi vuotta päivittänyt yhdistyksen verkkosivuja. Voin tehdä sitä itsenäisesti silloin, kun omaan aika-tauluuni sopii. Yleensä minulla menee noin kaksi tuntia viikossa verkkosivujen ylläpitämiseen. Saan hyvät tekstit hallituksen kokouksen jälkeen ja ohjeet, mitä sivuille pitää päivittää. Homma on toiminut hyvin.

Mikä on ollut vapaaehtoistyön huippuhetki?

Yleisesti parasta on uusiin ihmisiin tutustuminen. Kannustan kaikkia, joilla on vähänkään paloa vapaaehtoistoimintaan, lähtemään mukaan. Keliakiayhdistyksissä saa järjestää oman näköistä toimintaa.

Olemme myös tyttäreni kanssa innokkaita osallistumaan Lautasella-messuille ja niitä edeltäneille Gluteeniton elämä -messuille. On ihana lähteä isompaan kaupunkiin tyttöjen reissulle. Olen houkutelut myös tytärtäni lähtemään Keliakianuorten toimintaan. Ehkä hän vielä joku päivä innostuu.

Miksi teet vapaaehtoistyötä?

Kahdella lapsellani on myös keliakia. Kun lapset olivat pieniä, halusin järjestää heille vertaistapahtumia. Olin järjestämässä tapahtumia muun muassa Tietomaahan ja HopLoppiin. Ideoimme tapahtumia yhdessä hallituksen kokouksissa, mutta sain melko vapaat kädet toteuttaa ideat. Lisäksi minua motivoi tiedonjano. Halusin olla tiedon saannin eturintamassa. Esimerkiksi paikalliset gluteenittomien tuotteiden valmistajat eivät olisi tulleet tutuiksi ilman keliakiayhdistystä. ●

ANU KAIKKONEN, KEMPELE

ANU KAIKKONEN on 44-vuotias kolmen lapsen äiti. Kahdella Kaikkosen lapsella on myös keliakia ja yksi ei siedä vehnää. Kaikkoselle itselleen keliakiadiagnoosi tuli yllätyksenä, sillä kenelläkään hänen lähipiirissään ei ollut keliakiaa.

– Odotin toista lastani ja kärsin epämääräisistä vatsaoireista. Lääkärimini totesi, etteivät ne kuulu raskauteen ja määräsi tutkimuksiin heti lapsen syntymän jälkeen. Lääkärin mukaan kyseessä ei toden-

näköisesti olisi keliakia, mutta hän määräsi silti keliakiakokeet. Mutta keliakiahan sieltä paljastui. Lasten diagnooseja osasin jo odottaa oireilun perusteella.

Kaikkonen työskentelee päiväkodissa lastenhoitajana. Hän kiittää Kempeleen kunnan järjestelyjä erityisruokavalioiden osalta.

– Omien lasteni päiväkotijoukossa kouluruokailut ovat aina sujuneet hyvin. Samoin on hoitolasten kohdalla. Ruoka on monipuolista ja hyvää. Syön sitä itsekin.

Kiinnostuitko
vapaaehtoistyöstä?
Ota yhteyttä
omaan
yhdistykseesi!